

Усі ці аспекти допомагають забезпечити проактивне керування проєктами, дозволяючи команді швидко реагувати на зміни, працювати ефективно та досягати поставлених цілей. Отже, SCRUM-технології можуть ефективно підтримувати проактивне управління, забезпечуючи командам можливість вчасно виявляти, аналізувати та вирішувати проблеми та можливості.

Список використаних джерел:

1. Zinchenko O., Privarnikova I., Samoilenko A. Adaptive strategic management in a digital business environment. *Baltic Journal of Economic Studies*, 2022. Vol. 8. Number 3. Riga, Latvia: «Baltija Publishing». P. 78-85. <https://doi.org/10.30525/2256-0742/2022-8-3-78-85>.
2. Зінченко О.А. Адаптивні стратегії підприємств у цифровому середовищі. *Проблеми економіки*. 2021. № 3. С. 110-116. <https://doi.org/10.32983/2222-0712-2021-3-110-116>.
3. Гуменюк Я.В., Якимова Н.С. Методика SCRUM як інструмент ефективного управління в проєктному менеджменті. *Вісник наукового товариства ДонНУ імені Василя Стуса*. 2020. Т. 1. № 12. С. 196-200. <https://jvestnik-sss.donnu.edu.ua/article/view/8448>.

Д-р екон. наук Зінченко О. А., Юр'єв М. А.

Дніпровський національний університет імені Олеся Гончара (Україна)

СУЧАСНІ ТЕНДЕНЦІЇ РОЗВИТКУ МЕНЕДЖМЕНТУ ВИСОКИХ ТЕХНОЛОГІЙ

Менеджмент високих технологій (High-Tech Management) – це галузь управління, яка спеціалізується на управлінні організаціями, що працюють у секторі високих технологій. Суть менеджменту високих технологій полягає у використанні управлінських стратегій та підходів, які враховують особливості цього сектору, такі як швидкі темпи змін, високий рівень інновацій, технічна складність та велика конкуренція.

Основні аспекти менеджменту високих технологій включають:

1. Інновації та дослідження і розробки (R&D): управління інноваціями та R&D є ключовим елементом для успіху у секторі високих технологій. Компанії повинні постійно інвестувати у нові технології та розвивати нові продукти і послуги.

2. Стратегічне управління: в умовах швидкої зміни технологій і конкурентного середовища стратегічне управління має велике значення. Керівники повинні

розробляти та реалізовувати стратегії, які відповідають вимогам ринку і забезпечують конкурентні переваги [1]. Значного поширення набуває адаптивний підхід, що передбачає постійний моніторинг процесів розвитку бізнес-середовища, поглиблене сканування тенденцій у зонах інтересу організації, огляд того, як нові концепції із суміжних галузей, таких як поведінкова економіка, циркулярні процеси або аналіз даних, отриманих з використанням краудсорсингу, можуть вплинути на операційну модель бізнесу [2].

3. Маркетинг та комунікації: компанії високих технологій повинні активно просувати свої продукти і послуги на ринку, використовуючи різноманітні маркетингові та комунікаційні стратегії для привертання уваги клієнтів і партнерів. Оскільки ці продукти і послуги зазвичай є складними, інноваційними та технічно складними, маркетингові підходи для їх просування мають свої особливості. Маркетинг високих технологій вимагає глибокого розуміння технологічного сектора, а також вміння ефективно комунікувати та просувати складні продукти та послуги на відповідному ринку [3].

Управління виробництвом та логістикою: Управління виробництвом високих технологій вимагає високого рівня точності і ефективності, оскільки часто виробничі процеси складні та вимагають великої уваги до деталей. Логістика високих технологій включає управління складською інфраструктурою, відносинами з постачальниками та партнерами, оптимізацію процесів постачання та управління запасами, щоб забезпечити безперебійне постачання компонентів та матеріалів. Оскільки продукти високих технологій часто є складними, дорогими та чутливими до дотику, ефективна логістика в цьому секторі є критично важливою для успіху бізнесу [4].

Управління людськими ресурсами: Високі технології потребують висококваліфікованих спеціалістів, тому управління людськими ресурсами в цьому секторі включає найм, навчання та розвиток персоналу.

Фінансове управління і ризик-менеджмент: Управління фінансами та ризиками є ключовими аспектами в управлінні високими технологіями, оскільки ці компанії часто мають великі фінансові зобов'язання та стикаються з великими ризиками.

Сучасні тенденції розвитку менеджменту високих технологій включають

в себе ряд новаторських підходів та стратегій, які спрямовані на оптимізацію використання технологій та забезпечення конкурентоспроможності організацій у цифрову епоху. Серед найбільш важливих тенденцій можна виділити:

1. Цифрова трансформація. Організації широко впроваджують цифрові технології для оптимізації бізнес-процесів, покращення взаємодії з клієнтами, розробки нових продуктів та послуг, а також для створення цифрових екосистем [3].

2. Штучний інтелект (AI) та машинне навчання. Використання AI та машинного навчання в менеджменті дозволяє здійснювати автоматизацію рутинних завдань, аналізувати великі обсяги даних для виявлення тенденцій та здійснення прогнозування, а також для прийняття управлінських рішень на основі аналітики.

Інтернет речей (IoT). Впровадження IoT вирішує багато завдань високих технологій, таких як моніторинг виробничих процесів, віддалене керування обладнанням, оптимізація використання ресурсів та покращення взаємодії з продуктами та клієнтами.

Концепція «роботи 4.0». Розвиток робототехніки, автоматизація виробництва та впровадження роботів у бізнес-процесах стають все більш актуальними. Це дозволяє оптимізувати виробництво, зменшувати витрати та підвищувати ефективність.

Кібербезпека та захист даних. У зв'язку зі зростанням кількості кіберзагроз, важливість кібербезпеки та захисту даних стає все більшою. Організації звертають більше уваги на розробку та впровадження стратегій кібербезпеки та захисту інформації.

Етичне управління даними. З розвитком технологій суттєво зростає і важливість етичного використання даних, що отримуються. Організації звертають увагу на розробку та впровадження політик та стандартів етичного використання даних.

Таким чином, високі технології стають все більш ключовими для успішного розвитку сучасних економік. Розвиток менеджменту в цій галузі дозволить українським компаніям стати більш конкурентоспроможними на світовому ринку, привернути інвестиції та розвиватися шляхом інновацій. Україна має

значний потенціал у сфері розробки високих технологій, але їй потрібно ефективно управління цим процесом. Розвиток менеджменту високих технологій допоможе створенню та впровадженню власних інноваційних рішень і продуктів. Його ефективність сприятиме підвищенню привабливості України для різноманітних інвесторів, оскільки вони бачитимуть потенціал для успішного розвитку та отримання прибутку у цій галузі.

Розбудова менеджменту високих технологій в Україні сприятиме розвитку висококваліфікованих кадрів, які є необхідними для реалізації інноваційних проєктів та розвитку нових технологій, а також зміцненню економіки країни, розширенню експортного потенціалу та залученню іноземних інвесторів, що позитивно позначиться на загальному економічному розвитку України.

Розвиток менеджменту високих технологій в Україні є стратегічно важливим завданням, яке сприятиме не лише зміцненню конкурентоспроможності країни, але й її інноваційному розвитку та підвищенню якості життя громадян.

Список використаних джерел:

1. Зінченко О.А. Напрями стимулювання інноваційної активності підприємств. *Східна Європа*. 2019. Вип. 4 (21). С. 202-206. URL: http://www.easterneurope-ebm.in.ua/journal/21_2019/33.pdf.
2. Зінченко О.А. Адаптивні стратегії підприємств у цифровому середовищі. *Проблеми економіки*. 2021. № 3. С. 110-116. <https://doi.org/10.32983/2222-0712-2021-3-110-116>.
3. Zinchenko O., Privarnikova I., Samoilenko A. Adaptive strategic management in a digital business environment. *Baltic Journal of Economic Studies*. 2022. Vol. 8. Number 3. Riga, Latvia: «Baltija Publishing». P. 78-85. <https://doi.org/10.30525/2256-0742/2022-8-3-78-85>.
4. Zinchenko O., Finahina O., Pankova L., Buriak I., Kovalenko Y. Investing in the development of information infrastructure for technology transfer under the conditions of a regional market. *Eastern-European Journal of Enterprise Technologies*. 2021. Vol. 3(13)(111). P. 6-17. <https://doi.org/10.15587/1729-4061.2021.235948>.